

ако и да загатва за падането на Ямболъ, Айтосъ, Карнобатъ и пр., за Сливенското минало при идването на турцитѣ нищо не пише. Причината за изключителното положение на Сливенъ при падането на южна България ще лежи главно въ факта, че той е билъ единъ български духовенъ мѣнастирски центъръ. Че това положение е изключително, видѣ се и по-рано, дѣто, както и при похода на Тимурташъ, тѣй и при тоя на Мурада въ послѣдующитѣ години (1367—1368), за Сливенъ не се споменува да е билъ прѣвзетъ, било, като прѣдаденъ доброволно или чрѣзъ сила. Не е възможно, че единъ градъ, споменатъ отъ Кантакузина за послѣденъ пѣтъ въ 1346 г., дѣто е лагерувалъ Александъръ, а отъ Романа за между 1339-та и 1347-та година, дѣто нееднократно той е прѣбивавалъ заедно съ прѣд-послѣдния ни патриархъ, — не е казвамъ възможно, щото тоя градъ — крѣпость, тѣй упорно държанъ въ български рѣцѣ прѣзъ бурнитѣ години на Святослава, Тертера II, Михаилъ Шишмана и най-послѣ Александра, да е билъ съ такова намалено слѣдъ тия години значение, за да бжде забравенъ отъ историята. Днешнитѣ многобройни въ и около Сливенъ „градѣща“ сж едно краснорѣчиво доказателство за единъ потаенъ въ историята край на една сръдновековна разсипия. Неоспоримо е, че тия „градѣща“ сж, прѣди всичко, слѣди на прѣдишни кули и укрѣпления и намѣсти съ дири на стари черкви или мѣнастири. Отъ сжщитѣ тия „градѣща“ въ и около Сливенъ само тѣй нарѣчениятъ „Хисарлъкъ“ е дѣло на римлянитѣ. Тѣй като Сливенъ до послѣдния моментъ на турскитѣ завоевания въ България е билъ въ български рѣцѣ, слѣдвало би, че и неговитѣ укрѣпления не могатъ да иматъ своя край, освѣнъ при встѣпването на първия тукъ завоевателъ, — това което въ случая бѣха само турцитѣ. Още отъ тукъ се види, че разклащането твърдинитѣ на Сливенъ, за да се обърне посетитѣ самиятъ градъ въ срутини и прахъ, датира именно отъ врѣмето на турското влизане въ Сливенъ. Какво е било поведението на Сливенския заповѣдникъ на крѣпоститѣ тукъ при хероичната отбрана и държеливостъ на Ямболския прѣзъ лѣтото на 1366 г. и дали е оказвалъ нѣкакво морално, ако не и физическо влияние върху послѣдния — това не е извѣстно. Сжщото се отнася и за похода на Мурадъ